

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ecloga V. Mycon. Mycon. Canthvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ECLOGA V. MYCON.

MYCON. CANTHVS.

Orte Mycō senior, Canthusq; Myconis alūnus,
 f Torrentem patula uitabant arbore solem.
 Cum iuueni senior præcepta daturus alumno
 Talia uerba refert, tremulis titubantia labris.
 Quas errare uides inter dumeta capellas, My.
 Cana q; lasciuo concidere gramina morsu
 Canthe puer, quos ecce greges a monte remotos
 Cernis, in aprico decerpere gramina campo.
 Hos tibi do senior iuueni pater, ipse tuendos
 Accipe, iam certe potes insudare labori.
 Iam pro me gnauam potes exercere iumentam.
 Aspicias ut nobis iam dudum mille querellas
 Afferat, & baculum premat inclinata senectus.
 Sed qua lege regas, & amantes lustra capellas,
 Et melius pratis errantis mollibus agnas,
 Percipe. Vere nouo, cum iam tinnire uolucres
 Incipient, nidosq; reuersa lutabit hyrundo,
 Protinus hyberno pecus omne mouebis ouili.
 Tunc etenim tota uernanti gramme silua
 Pullat, & æstiuas reparabilis inchoat umbras.
 Tunc florent siluæ, uiridisq; renascitur annus.
 Tunc Venus, & calidi scintillat feruor amoris.
 Lasciuumq; pecus salientis accipit hircos.
 Sed non ante greges in pascua mittito clausos,
 Quam fuerit placata Pales, tum cespite uiuo
 Pone focum, geniumq; loci, Faunumq; laremq;.

• MYCON

Salso farre uocat, tepidos tunc hostia cultros
 Imbuat, atq; etiam dum uiuit ouilia lustra.
 Nec mora, tunc campos ouibus, dumeta capellis
 Orto sole dabis, simul hunc transcendere montem
 Cœperit, ut primæ spatium tepescerit horæ.
 Ac si forte uaces dum matutina relaxat
 Frigora sol, tumidis spument tibi mulctra papillis.
 Implebis quod messe fluat, rursusq; premetur
 Mane, quod occiduae mulsura redegerit horæ.
 Parce tamen foetis, nec sint compendia tanti,
 Destruat ut niueos uenalis caseus agnos.
 Nam tibi præcipuo foetura colatur amore.
 Te quoq; non pudeat, cum serus ouilia uises.
 Siqua iacebit ouis partu resoluta recenti
 Hanc humeris portare tuis, natosq; parenti
 Ferre sinu tremulos, & non dum stare paratos.
 Nec tu longinquas procul a præsepibus herbas,
 Nec nimis admotæ sectabere pabula siluæ,
 Dum per agit uernum Iouis inconstantia tempus.
 Veris enim dubitanda fides, modo fronte serena
 Blandius arrisit. modo cum caligine nimbos
 Intulit, & miseras tondentibus abstulit agnas.
 At cum longa dies sitientes afferet æstus,
 Nec fuerit uariante deo mutabile coelum,
 Iam siluis commutte greges, iam longius herbas
 Quære, sed ante diem pecus exeat, humida dulces
 Efficit aura cibos, quoties fugientibus Euris
 Frigida nocturno tinguntur pasua rore.
 Et matutine lucent in gramine guttæ.
 At simul argutæ nemus increpuere cicadæ.

Ad fontem compelle greges, nec protinus herbas
 Vel campos permitte sequi, sine protegat illos
 Interea veteres quæ porrigit esculus umbras.
 Verum ubi decliui iam nona tepescere sole
 Incipiet, seræq; uidebitur hora merendæ,
 Rursus pasce greges, & opacos desere lucos.
 Nec prius æstiuo pecus includatur ouili,
 Quam leuibus nidis somnos captare uolucris
 Cogitet, & tremuli tremebunda coagula lactis.
 Suacida iam tereti constringere uellera iunco,
 Cum iam tempus erit maternas demere lanas.
 Hircorumq; iubas, & olentes cedere barbas.
 Ante tamen secerne pecus, gregibusq; notatis
 Consimiles include comas, ne longa minutis,
 Molliã ne duris coeant, ne candida fuscis.
 Sed tibi cum uacuas posito uelamine costas
 Denudabit ouis circumspecte, ne sit acuta
 Forfice læsa cutis, tacitum ne pustula uirus
 Texerit occulto sub uulnere, quæ nisi ferro
 Rumpitur, ah miserum fragili rubigine corpus
 Corrodet sanies, & puerida contrahet ossa.
 Prouidus (hoc moneo) liuentia sulphura tecum,
 Et scyllæ caput, atq; intacta bitumina porta,
 Ulceribus laturus opem, nec brutia desit
 Dura tibi, liquido simul unguine terga memento.
 Si sint rasa linas, uiui quoq; pondera melle
 Argenti coquito, lentumq; bitumen ahæno
 Impressurus oui tua nomina, nam tibi lites
 Afferet ingentis lectus possessor ouili.
 Nunc etiam dum siccus ager, dum feruida tellus

MYCON

Dum rimosa palus & multo torrida limo
 Aestuat, & fragiles nimius sol puluerat herbas.
 Lurida conueniet, succendere galbana septis,
 Et tua ceruino lustrare mapalia fumo.
 Obsit iste malis odor anguibus, ipse uidebis
 Serpentum cecidisse minas, non stringere dentes
 Vlla potest uncus, sed inani debilis ore
 Marcet, & obtuso iacet ex armata ueneno.
 Tunc age uicine circumspecte tempora brumæ.
 Qua ratione geras, aperit cum uinea sepes,
 Et portat lectas securus uinitor uinas.
 Incape falce nemus, uiuasq; recidere frondes.
 Tunc opus est teneras summatim stringere uirgas.
 Tum debes seruare comas, dum permanet humor,
 Dum uiuret, et tremulas non excutit aphricus umbras.
 Ast ubi conueniet tepidis fœnilibus olim,
 Promere cum pecudes extremus clauserit annus.
 Sic tibi nitendum est, labor hoc in tempore noster
 Gnauaq; sedulitas uenit, & pastoria uirtus.
 Nec pigeat ramos siccis miscere recentes.
 Et succos adhibere nouos, ne torrida nymbis
 Instet hyems, nimioq; gelu, niuibusq; coactis.
 Incuruare uelis uimen, & constringere frondes.
 Tu tamen aut læues hederas, aut molle salictum
 Valle premes gelida, sitis est pensanda tuorum
 Cante gregum uiridante cibo, nihil aridus illis
 Ingenti profitus, quamuis strue possit aceruus,
 Virgea si desint liquido turgentia succo,
 Et quibus est aliquid plenæ uitale medullæ.
 Præcipue gelidum stipulis, & fronde caduca

Sterne solum ne forte rigo penetrabile corpus
 Vrat, & interno vastet pecuaria morbo.
 Plura quidem monuisse uelim, nam plura supersunt.
 Sed iam sera dies cadit, & iam sole fugato
 Frigidus aestuas impellit noctifer horas.

ECLOGA. VI. LITIGIVM.
 ASTILVS. LYCIDAS.
 MNASYLVS.

Erus ades Lycida, mō Nyctilus et puer Alcō As
 f Certauere sub his alterno carmine ramis
 Iudice me, sed non sine pignore, Nyctilus hœdos
 Iuncta matre dedit, catulum dedit ille læne,
 Iurauitq; genus, sed substulit omnia uictor.
 Nyctilon ut cantu rudis exuperauerit Alcon.
 Astile credibile est ut uincat Acantida cornix. Ly.
 Vocalem superet si dirus Aedona bubo.
 Te partiar Crotale, qua nunc ego maceror una. As.
 Si magis aut docili calamorum Nyctilus arte,
 Aut cantu magis est quàm uultu proximus illi.
 Iam nunc decipior te iudice, pallidus alter Ly.
 Venit, & hirsuta spinosior histrice barba.
 Candidus alter erat, læuiq; decentior ouo.
 Et ridens oculis crinemq; simillimus auro,
 Qui dici posset si non cantaret Apollo.
 O' Lycida si quis tibi carminis usus adesset. As.
 Tu quoq; laudatum posse Alcona probare.
 Vis igitur quoniam nec nobis improbe par es, Ly.
 Ipse tuos index calamos committere nostris?